

Ik vraag me wel eens af hoe mijn verstand er van binnen uit ziet. Vaak stel ik me voor dat het zo zit.

Het is alsof mijn verstand rond en rond en rond gaat, net als de aarde. Als ik moeilijke sommen moet maken, dan begint mijn verstand zelfs te tolleren. In mijn vorige klas werd mijn verstand dik en lomp en stond het stilletjes te roesten. Maar in mijn nieuwe klas niet meer.

Mijn verstand is als een bal in mijn hoofd. Die bal is in stukjes verdeeld en op elk stukje zit een andere humeur. De bal draait af en toe en dan krijg ik een andere humeur. Telkens als ik een andere humeur krijg, dan kom ik in een andere stand. Soms zit ik in de leer stand, soms in de blije stand, soms in de luie stand, soms in de trieste stand en soms in de denk stand.

Onze kat heeft hetzelfde. Als die in de denk stand zit, dan denkt hij: zal ik een kopje geven? Of: zal ik gaan slapen?

Dat gebeurt net zo in mijn eigen hoofd. Nu ik dit opschrijf zit ik ook in mijn denk stand. In de denk stand maak ik rekensommen en verzin ik verhalen of gedichten.

Gedichten maken is wel het moeilijkste. Dan moet je woorden maken van je gedachten.

(Lisa, 8 jaar)